

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๗

ติชมถ่าลงพอแล้วเป็นอฐานะ

ก่อนจ้งหัน

พระตั้งหน้าปฏิบัตินะ ผมไม่ไปรบกวนนะ เพราะผมสงวนอรรถธรรมเข้าสู่ใจพระ มากยิ่งกว่าสิ่งใด ๆ ธรรมถ่าลงได้เข้าในหัวใจใจ หัวใจนั้นจะฟั่นฟูขึ้นทันที จนกระทั่งถึงล้า เลิศประเสริฐสุด ไม่มีอะไรเกินธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันนะ มีแต่บุตรแต่คูถเต็มบ้านเต็ม เมือง ไปที่ไหนว่าบ้านนั้นเจริญ เมืองนี้เจริญ มันเจริญด้วยบุตรด้วยคูถด้วยฟั่นด้วยไฟ เรื่องของกิเลสทำงานเป็นอย่างนี้แหละ เมืองไหนเจริญ ๆ ไปหาคูชีไฟเต็มอยู่ในนั้นที่ว่า เจริญ ๆ ถ่าว่าธรรมเจริญนี้เย็นไปหมดนะ มันต่างกันนะกับกิเลสเจริญ มันเจริญด้วยไฟ ธรรมะเจริญนี้เจริญด้วยน้ำ ชุ่มเย็นภายในจิตใจนะ

ใครไม่เกินพระพุทธเจ้าการเสาะแสวงหาความสุขนี้ โลกสามโลกธาตุไม่มีใครเลิศ เลอยิ่งกว่าพระพุทธเจ้าผู้แสวงหาความสุขที่เลิศเลอ เจอแล้วมาสอนสัตว์โลกนี้ไม่มี เราอย่า พากันตื่นบ้าไปนะ ลืมหูลืมตาบ้างซิ ฟังเสียงศาสดาองค์เอกที่รื้อขนสัตว์ให้พ้นจากทุกข์มา มากมายขนาดไหนแล้ว กิเลสมันหรือใครให้พ้นจากทุกข์ มีแต่ฟาดลงจมนรก ๆ อยู่ที่ไหนมี แต่ความทุกข์ความเดือดร้อน บ่นอ้อกันทั้งโลกทั้งสงสาร เพราะอำนาจของกิเลสมันพันพิช ไล้ ๆ ใครก็หลงตามมัน ๆ ทุกสิ่งทุกอย่างหลงตามกิเลสทั้งนั้น มองแล้วสลดสังเวชนะเราพูด จริง ๆ เราดูคนเดียวเรานี้ พุดมันจวนจะตายแล้ว เปิดให้เห็นชัดเจน มันมองเห็นแต่ฟั่นแต่ ไฟเต็มโลกธาตุ ที่ไหนจะมีความชุ่มเย็นไม่มี

ฟั่นไฟมาจากไหน มาจากกิเลส ความโลภได้เท่าไรไม่พอ ๆ ไม่พอใจเคียดแค้น โกรธ ข่าฟั่นรันแทงกัน ราคะตัณหาเป็นตัวสำคัญมากนะ ตัวเป็นเชื้อสำคัญมากที่จะให้ฟั่นไฟ ลูกลามไปกว้างแคบขนาดไหน ตัวนี้ละตัวราคะตัณหา ได้ไม่พอ ๆ ตัวนี้สำคัญมาก พอดตัวนี้ ขาดจากใจไปแล้วโลกนี้ว่างไปหมดไม่มีอะไรดึงดูด ตัวนี้ดึงดูดมากนะราคะตัณหา ให้ไปหา กันหลายผัวหลายเมีย เอามาพันใส่หัวเจ้าของนั้นแหละให้เป็นไฟไปหมด ได้หลายผัวหลาย เมียเท่าไรกองไฟยิ่งใหญ่ขึ้น ๆ นี้ราคะตัณหา พากันจำเอานะ

นี่มันจวนจะตายแล้วเปิดให้โล่ง เราไม่เคยสะทกสะท้านกับโลกซีหมูซีหมาเหล่านี้ เลย ที่มันว่าไอ้ว่าอวดว่าอะไร ว่างั้นทันทีเลยนะ มันตาบอดหูหนวกแล้วพ่นออกมาอะไร

อวดฉลาด คนตาบอดหูหนวกเป็นคนฉลาดเทรอ คนหูแจ๋งตาสว่าง โลกวิทู นั้นต่างหาก ให้พากันเสาะแสวงหาอรรถธรรมนะ มันจะตายทิ้งเปล่าๆ นะเดี๋ยวนี้นะ ใครพูดอย่างหลงตาพูดนี้ พูดออกมาจากหัวใจที่มันจ้ำอยู่ทั้งวันทั้งคืน ได้จากธรรมของพระพุทธเจ้าแหละ ไม่ได้มาได้จากกิเลสตัณหา นะ ให้พากันคิดบ้างซิ ตื่นบ้างน้อะไรนักหนา แม้ที่สุดเข้ามาในวัดนี้ ก็เอาไฟนเอาไฟเข้ามาเผาวัดนะ บางทีเราจีเอา มองดูแล้วมันดูไม่ได้ จีเอา เพราะมันทนไม่ไหว ไฟไหม้เข้ามาลูกกลมเข้ามาในวัด ๆ กิเลสมันอาจหาญมันต่อต้านขนาดนั้นนะ เวลานี้ไม่รู้จักวัดจักวา แม้พระในวัดก็อาจหาญกับกิเลส เลยเข้ากันได้สนิท ให้อาจหาญต่อธรรมชียู้อยู่ สดสั้งเวชจริง ๆ นะดูแล้ว เอาละให้พร

ตั้งใจปฏิบัตินะพระ อย่ามาเร่ ๆ ร้อน ๆ นะ ต่างคนต่างตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ เข้ามาเสาะแสวงหาธรรม

หลังจ้งหัน

ดอลลาร์ที่ได้แล้วทั้งหมดเวลานี้ ๘,๙๒๙,๖๖๕ ดอลลาร์ ในจำนวน ๑๐ ล้าน ยังขาดอยู่อีก ๑,๐๗๐,๓๓๕ ดอลลาร์ ซึ่งจะมอบคลังหลวงในคราวนี้ ในคราวปิดโครงการ ดอลลาร์ก็ให้ได้ ๑๐ ล้าน ทองคำให้ได้ ๑๐ ตัน เวลานี้ที่เรามอบแล้ว ๙,๑๒๕ กิโล นี่หมายถึงมอบคลังหลวงแล้ว แล้วคราวนี้เราก็จะให้โดยรวมทั้งหมดครั้งนี้ด้วย ให้เป็น ๑๐ ตันพอดี มันขาดอยู่ประมาณสัก อย่างสูงก็ ๔๐๐ กิโลที่ขาดอยู่เวลานี้ ส่วนดอลลาร์นั้นดูจะประมาณล้านไม่ค่อยเป็นปัญหาอะไรนักละ ดอลลาร์ไม่ค่อยหนัก ทองคำนี้หนักตลอดนะ แต่อย่างไรก็ตามในการมอบคราวนี้ทองคำต้อง ๑๐ ตันเป็นอื่นไปไม่ได้ ฟัน้องทั้งหลายให้ทราบ ใช้ความเด็ดเดี่ยวสำหรับชาติไทยของเรา ไม่ได้เด็ดไปไหน เด็ดอ้อมชาติไทยของเรา คราวนี้จะต้องให้ได้ แต่เวลานี้ขาดอยู่เพียงประมาณสัก ๔๐๐ กิโล จากนั้นถึงวันที่ ๑๒ ดอลลาร์ก็ขาดประมาณสัก ๑ ล้าน

จำนวนเหล่านี้จะไม่ให้เป็นอุปสรรคเลย คือในการปิดโครงการนี้จะต้องได้มอบ ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน และดอลลาร์ ๑๐ ล้าน จึงปิดโครงการในวันนั้น ปิดพร้อมกันกับมอบทองคำที่เดียว เราแน่ใจ เพราะฉะนั้นถึงอาจหาญพูดเลย เพราะเคยแน่ใจ เคยอาจหาญมาแล้ว ได้ทุกทีๆ แต่ความซี้ซลาดมันจะไม่ได้อะไรนะ มันต้องอาจหาญ เอาให้ได้ว่าจั้นเลย แล้วก็ได้ทุกครั้งๆ ที่มอบดอลลาร์มานี้ และมอบทองคำกับดอลลาร์นี้มัน ๑๑ ครั้งแล้ว ไม่เคยพลาด มันมีบทหนัก ๆ ทุก ๆ ครั้งนั้นแหละ คราวนี้ทองคำจะให้ได้เท่านั้น ปีบก็ได้เลยๆ อย่างน้อยได้เท่านั้น มากกว่านั้นก็เพิ่มขึ้นๆ ถ้าเพิ่มขึ้นเราก็หักไว้เสียเพราะมันไม่

มากนัก เอาจำนวนที่เราต้องการ ให้ได้ตามจำนวนนั้น ทุกๆ ครั้งมาตั้ง ๑๐ กว่าครั้งไม่เคยพลาดเลย

เฉพาะสองครั้งที่แล้วมานี้หนักอยู่มากนะ คราวกฐินช่วยชาตินี้เป็นเรื่องใหญ่โตมาก จึงต้องใช้ความเด็ดเดี่ยวเหนียว คือก่อนหน้านั้นได้มอบตั้ง ๑,๐๒๕ กิโลทองคำ คราวนี้เป็นกฐินเพื่อช่วยชาติเอาให้ได้อย่างน้อย ๑,๐๓๗ กิโล ให้มากกว่ากัน ๑๐ กิโลเราว่างั้น ขาดไม่ได้ บทเวลาเอาจริง ๆ ได้ทองคำ ๑,๔๐๐ กิโล นั่นเห็นไหมล่ะ ทุกๆ ครั้งมาเมืองไทยเราได้เลยๆ เทียวไม่เคยพลาดเคลื่อนนะ คลาดเคลื่อนลงไม่มี มีแต่ขึ้น คราวนี้ทองคำที่ขาดอยู่ที่แรกขาดอยู่ ๘๐๐ กิโล ตั้งแต่มอบเรียบร้อยแล้วนี้ ทองคำยังขาดอยู่ ๘๐๐ กิโลจะครบจำนวน ๑๐ ตัน ที่นี้ก็ยื่นเข้ามา เวลานี้ก็ได้ ๔๐๐ กิโลกว่าแล้ว ยังขาดอยู่ประมาณสัก ๔๐๐ กิโล กว่าจะถึงวันนั้นก็เป็นเวลาเดือนกว่าๆ เราแน่ใจว่าได้

การมอบทองคำคราวนี้ ดูจะไม่ได้มอบที่สวนแสงธรรมเรานะ ทาง กทม.เขามาติดต่อเองเราไม่ได้ไปรบกวนแหละ ทาง กทม.มาติดต่อ วิทกวิจารณ์ถึงเรื่องสถานที่ที่จะมอบทองคำในวันปิดโครงการนั้น รู้สึกว่าที่จะไม่พอ ว่างั้น เพียงแต่พระเท่านั้นก็เต็มหมดแล้ว ยิ่งประชาชนมีมากน้อยเท่าไร เขาบอกว่าไม่พอ พร้อมกับเขาจะช่วยพิจารณาหาให้ หาที่ให้ โดยที่เราไม่รบกวน ทางนั้นเป็นห่วงใยทางนี้ก็ติดต่อมา โดยขอรับไปจัดสถานที่ให้ นี้ดูจะเป็นสวนอัมพร เพราะคราวนี้คนจะมาก ว่างั้น แต่เราไม่ได้คิดว่ามีคนมากคนน้อย วันนั้นก็ดังที่เราเคยปฏิบัติมาในสวนแสงธรรม ว่ายังงั้นเอาอย่างนั้นเลยๆ ไม่ได้นี้กว่าคนจะมาก แต่นี้บรรดาลูกศิษย์ลูกหาใครก็มาพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าคนจะมากคราวนี้ เฉพาะสวนแสงธรรมไม่พอ เขาว่างั้นเลย ตกลงก็แล้วแต่ทางนั้นจะพิจารณาแหละ ตกลงกันว่าสวนอัมพรนะ

คราวนี้เป็นคราวที่จะประกาศก้องเกียรติคุณศักดิ์ศรีดีงามของชาติไทยเรา อีกครั้งหนึ่งนะ ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะที่เรามอบทองคำรวมแล้วเป็นทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันและดอลลาร์ ๑๐ ล้านนี้ ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย จะกระเทือนทั่วโลกนะ เพราะฉะนั้นเพื่อรักษาศักดิ์ศรีดีงามแห่งชาติไทยของเรา ต้องเอาให้เข้มข้นให้ได้ตามนั้นเลย ดังที่หลวงตากำหนดไว้แล้ว ได้พิจารณาหมดแล้ว ศักดิ์ศรีดีงามของชาติไทยเราอย่าให้ด้อยกว่าประเทศอื่นชาติอื่นเขา ที่เขาจะมาชี้หน้าด่าทอนี่อย่าให้มีนะ ว่างั้นเลย ให้เสมอหน้าเสมอตากันไป ความศักดิ์ศรีดีงามเขากับเราก็พอๆ กัน คบค้าสมาคมทุกสิ่งทุกอย่างก็เป็นความสดชื่นจิตใจของเรา จึงเอาให้ได้จุดนี้แหละ

ที่เราคิดว่าเมืองไทยจะจนเพราะไม่มีอาหารจะกินนี้เราไม่คิด แต่ความจนของเมืองไทยเราอันนี้สำคัญมาก ทั้ง ๆ ที่ไม่จน จนชื่อจนเสียงของชาติไทยเรานี่ ให้เสมอกับชาติทั้งหลาย ไม่ให้ด้อยกว่าเขาจนเกินไปที่จะทำให้เขาดูถูกชาติไทยของเราได้ เรายกชาติไทยของเราขึ้นด้วยสมบัติเหล่านี้ ก็เป็นชาติที่มีศักดิ์ศรีดีงามสม่ำเสมอกับชาติทั้งหลาย การคบค้าสมาคมก็ไม่น้อยหน้า ยิ้มแย้มแจ่มใส นั่นเอาตรงนั้นนะเรา เราไม่ได้คิดว่าพี่น้องชาวไทยเราจะอดอยากขาดแคลนจริงๆ ไม่คิด ไม่จมว่างี้เลย ยิ่งย่ำเข้าไปอีกว่าจ้างก็ไม่จมเมืองไทยเรา เพราะเมืองไทยเราเป็นเมืองสมบูรณ์พูนผล เมืองอยู่ข้าวอยู่น้ำมาตั้งแต่ปู่ย่าตายายของเราไม่เคยได้มีความล่มจมเลย เรียบ ๆ สงบร่มเย็นมาเป็นลำดับ จึงไม่กลัวว่าจะอดตาย อดตายแต่ชื่อเสียงอะไร ๆ คุณสมบัติของชาติไทยเราไม่ได้ทัดเทียมกับชาติอื่นเขา ด้อยตรงนี้เสียมาก

เพราะฉะนั้นจึงต้องเอากันขึ้น อุ่มกันขึ้นเอาให้ได้ นี่เราก็แน่ใจแล้ว ได้ละ โห ทองน้ำหนัก ๑๐ ตันเป็นของเล่นเมื่อไร หมิ่นกิโยลของเล่นเมื่อไร ดอลลาร์ก็ตั้ง ๑๐ ล้าน เอาเข้ามาให้เป็นที่อบอุ่นในคลังหลวงของเรา เมื่อคลังหลวงของเราเป็นหลักเป็นเกณฑ์อบอุ่นแล้วเราอยู่สบาย นอนได้ร่มไม้ร่มไหนก็ได้ ใครมาดูถูกเหยียดหยามเราไม่ได้ แต่ถ้าเราจน ๆ แต่งเนื้อแต่งตัวเทวดาสู้ไม่ได้แบบนี้ อย่าไปแต่งอวดเขานะเขาจะชี้หน้าเอา มันสำคัญอันนี้นะ เราต้องรักษาเนื้อรักษาตัวให้ดี ขอให้สมบัติของเรามีไว้เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร เป็นที่อบอุ่นเป็นหลักเกณฑ์ตายตัว เป็นเครื่องประกันเราอยู่ในคลังหลวงนั้นแล้วพอ เราจะทุกข์จะจนล้มหัวนอนที่ไหนไม่มีใครดูถูกได้นะ ถ้าอันนั้นขาดแล้วอย่างที่ว่าแหละ แต่งตัวเอาเทวดามาแข่งสู้ไม่ได้ จม เขาชี้หน้าเอา

เราคำนึงคำนวนถึงชาติเรามากยิ่งกว่าอย่างอื่น ที่จะกลัวว่าเมืองไทยจะล่มจะจมไม่มีอยู่มีกิน เราไม่คิด เราแน่ใจเลย แน่ใจถึงขนาดที่ว่า จ้างก็ไม่จม เป็นอย่างนั้นแหละ ถึงขนาดจ้างก็ไม่จม แต่สิ่งที่จะให้ทัดเทียมกับโลกภายนอกเขา เราก็คือเป็นชาติหนึ่งของเรา เขาก็เป็นชาติหนึ่งของเขา ต่างคนต่างมีศักดิ์ศรีดีงามด้วยกัน จึงพยายามปรับอันนี้เข้าให้ถึงกันได้ การคบค้าสมาคม การซื้อการขายการอะไร เขาไม่ได้ดูถูกเหยียดหยามหรือเอาไรต์เอาเปรียบเราได้อย่างง่ายดาย นี่มีศักดิ์ศรีดีงามครบไปหมดนะ เราได้พยายามเต็มกำลังแหละคราวนี้ เต็มกำลังเพื่อพี่น้องชาวไทยเราได้อยู่ร่มเย็นเป็นสุข ด้วยการช่วยกัน ๆ หนุนชาติของเรา

สำหรับเราเองเราไม่เอาอะไรแหละ พุดตรง ๆ อย่างอาจหาญเสียด้วยนะ พุดถอดออกมาจากหัวใจมาพุด สะทกสะท้านที่ไหน เรามั่นพอทุกอย่างแล้ว ไม่มีอะไรที่จะคิดต้องติ

ตัวเอง หรือว่าบกพร่องตรงไหนไม่มี มีแต่คำว่าพอๆ เท่านั้น เราจึงได้สรุป อย่าง พระพุทธเจ้าที่แสดงไว้ว่า นิพพานๆ คืออะไร ให้เราทุกคนตั้งใจไปตอบ นิพพานคืออะไร คือพอเท่านั้น อะไรๆ ก็พอ เหมือนน้ำเต็มแก้วเต็มโอ่ง เอน้ำมหาสมุทรมาเทมันไหลออกหมด มันพอแล้ว ไม่ว่าจะความดำหนิติม พอทั้งนั้น รับประทานไม่ได้ทั้งหมดเลย เพราะอันนี้เห็นอยู่นั้นแล้ว

จึงอยากให้พี่น้องทั้งหลายได้ปฏิบัติศีลธรรม อย่างน้อยขอให้ศีลธรรมครองใจจะมี ความร่มเย็นเป็นสุข เฉพาะตัว ครอบครัว เหย้าเรือน สังคม ถ้าต่างคนต่างมีธรรมๆ เข้า ประสานกันแล้ว จะมีแต่ความสงบร่มเย็น ไวใจตายใจกันได้ ธรรมเข้าไปตรงไหนตายใจกันได้เลย ผิดกับกิเลสไปที่ไหนเผาได้เลย เผาแหลกๆ กิเลสเป็นอย่างนั้น นี้ได้ปฏิบัติมาเต็มเม็ดเต็มหน่วย เวลาทุกข์ก็ทุกข์ถึงขั้นจะเป็นจะตายก็มี แต่สำคัญที่เด่นจนจะได้ เป็นถึงกับว่าได้ผลเป็นที่พอใจมาครองนี้ก็เพราะ ความ پاکความเพียร มุ่งนิพพาน มุ่งอรหัตบุคคล อันนี้เด่น เพราะฉะนั้นจึงบั่นกับอันนี้ละซี บั่นเต็มเม็ดเต็มหน่วย ทุกข์ยากลำบากขนาดไหน ไม่ได้ถือมาเป็นอารมณ์ มีแต่บั่นจะให้ได้อันนั้นๆ ความทุกข์จนจะเป็นจะตายก็ลืมทุกข์ไปนะ

ไม่ได้ดำหนิติโทษทุกข์ของตัวเอง เพราะความเพียรกล้าอย่างนี้ไม่ได้ดำหนิติ แต่ภาคภูมิใจๆ เรามาเทียบอย่างทุกวันนี้ ย้อนหลังกับความเพียรของเราจนขยะๆ นะ คือมันเอาจริงๆ เอาเป็นเอาตายเข้าว่าจริงๆ พร้อมกับกำลังวังชาทุกสัดทุกส่วน สังขารร่างกายพร้อมด้วย มันทำได้ของมันจริงๆ ทุกวันนี้มาคิดวาดภาพอย่างนั้นกับภาพกำลังจะตายอยู่เดี๋ยวนี้ โอ้โหอย่างนั้นมันก็ทำได้ อย่างงี้มันก็ทำได้ จะได้คิดดำหนิติความเพียรเจ้าของไม่ได้ดำหนิติ พุดจริงๆ นะ ไม่ได้ดำหนิติเลย จนขยะๆ ต่อความเพียรของตนที่มันแน่นมันหนัก มันไม่เสียดายชีวิตเวลามันเอาจริง ๆ

ก็คิดดูซิ นั่งภาวนาจนกันแตก ที่ไหนมี พวกนี้ ถ้ามที่ไหนๆ มีแต่หมอนแตกๆ เต็มศาลานี้ กันแตกไม่มี ว่าจริงๆ อย่างนี้นะ นี่หมอนก็แตก กันก็แตก เอาทั้งสองเลย แต่หมอนจะแตกยังไงเวลามาบวช เฉพาะอย่างยิ่งในเวลาปฏิบัติรู้สึกว่ามันน้อยมากทีเดียว มันจะแตกไม่ได้ ล้มนอนลง พอตื่นนี้ตืดฝึงเลยทันทีๆ เราพูดจริงๆ เราไม่เคยนอนซ้่า ฟังซิ บวชมานี้ เรียนหนังสือก็เอาจริงเอาจัง เพราะมุ่งหมายที่อยากได้ความรู้วิชา จากนั้นก็ผ่านเข้าไปในอรรถในธรรม เรื่องมรรค ผล นิพพาน ผ่านเข้าๆ หนักเข้าในใจ เน้นหนักเข้าในใจ หนักเข้าๆ เลยมุ่งต่อนิพพานอย่างเดียว

นี่ความเพียรมันก็ตำหนิไม่ได้ซิ เอาเสียจนจะเป็นจะตาย นี่เคยพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง นี่ไม่ได้มีละเรื่องเจตนาที่จะโอ้อวด เราบอกเราไม่มี มีแต่เพื่อจะเป็นคติเครื่องเตือนใจแก่พี่น้องชาวพุทธของเราให้อุตสาหะพยายาม พอเป็นแบบเป็นฉบับแล้วก็ค่อยก้าวเดินไปได้ มากน้อยเพียงไรไปด้วยความพยายาม โดยมีคติธรรมเป็นเครื่องชักจูงก็ยังดีนะ อย่างนอนจม ๆ ใช้ไม่ได้ นี่ที่เอามาพูดให้พี่น้องฟังอยู่เสมอ ผลที่ได้มานี้ก็ยังเอามาพูดเวลานี้ ฟังซินะผลที่ได้มา

นี่เทศน์มาเท่าไรแล้ว ตั้งแต่พ.ศ. ๒๔๙๓ เริ่มเทศน์สอนพระ สอนพระอยู่ในป่าในดงไม่ได้ออกมาละ ในระยะนั้นสอนแต่พระมากกว่า เพราะฉะนั้นเทปของเราจึงมีแต่ธรรมะเผ็ด ๆ ร้อน ๆ ทั้งนั้น แกงหม้อเล็ก แกงหม้อจิว สอนพระ ไม่ได้สอนพี่น้องนะ ขึ้นจากมาธิและปัญญาไปเลยเชียว ธรรมะจึงเด็ด เด็ดมากทีเดียว นี่ละที่นี้เราเทศน์สอนพระนั้นนะได้เทปออกไปจากวัดป่าบ้านตาดนี้ทั่วประเทศไทย บรรดาพระทั้งหลายขอมา ๆ ทุกภาค พระกรรมฐาน ส่งให้มากมาย นี่พระที่ได้เป็นคติ วัดไหน ๆ ในวงกรรมฐาน จะไม่มีเทปเรา รู้สึกว่าแทบจะไม่มี นู่นนะ นอกนั้นมีทั้งนั้น ๆ ทุกภาค นี่สอนพระ เทปนี้สอนพระ จากนั้นก็สอนประชาชนต่อ ๆ ไป

จนกระทั่งมาถึงออกช่วยชาติบ้านเมือง ฟังซิเทศน์ตั้งแต่นั้นมา จนกระทั่งช่วยชาติบ้านเมืองนี้ ๖ ปีแล้วนะ เข้ามา ๖ ปี เทศน์ที่ไหนบ้างทำนทั้งหลายนับได้ไหม หลวงตาไปเทศน์ เทศน์ที่ไหนบ้างนับได้ไหม มันสักก็พันก็หมื่น หรือก็แสนกัณฑ์ก็ไม่ว่า เราไม่อยากจะสงสัยนะไอ้เรื่องแสนกัณฑ์นั้นนะ เวลาตั้ง ๕๐ กว่าปี มันจะไม่แสนกัณฑ์ได้อย่างไร เทศน์สอนประชาชนในระยะ ๖ ปีนี้ก็ไม่ใช่บ่อย ๆ นะ วันหนึ่งถึง ๓ กัณฑ์ก็มี ของเล่นเมื่อไร แล้วเป็นยังไงเอาความรู้มาจากไหน เอาพูดกัน ยืนยันตรงนี้จะนะ เพียงคัมภีร์นี้แตกเลย ไปเทศน์ กัณฑ์หนึ่งต้องดูหนังสือเสียเต็มเหนี่ยว กว่าจะไปเทศน์ได้กัณฑ์หนึ่ง ๆ ดูหนังสือเสียเต็มเหนี่ยว ครั้นไปเทศน์วันนี้แล้ว ไปพูดที่ไหนแล้ว แล้วก็จะต้องดูหนังสือให้เต็มเหนี่ยว ๆ เสียก่อนแล้วค่อยไป แล้วก็มา มาดูหนังสือ

นี่พูดจริง ๆ เปิดเลย ไม่ดูหนังสือ ดูหนังสือนี้ออกเลย พูดอะไรออก เอาธรรมะจะมาแค่ไหน จะมาถามแง่ไหน ๆ พูดตรง ๆ นี่นะก็มันเต็มอยู่ในหัวใจหมดแล้ว วางั้นละ ให้ท่านทั้งหลายทราบเสีย นี่จวนจะตายแล้วเปิดออกเรื่อย ๆ ละนะ เราตายแล้วจะไม่มีใครพูดอย่างนี้นะ การกระทำอย่างเราจะมีหรือไม่มีเราไม่ทราบ แต่การจะพูดอย่างนี้เราค่อนข้างแน่ใจไม่มีใครพูด ยิ่งธรรมะให้สูง ๆ ขึ้นมา เอาถามมาเลยทันทีนู่น มันจะพุ่งใส่กันเลย ถ้าธรรมะขึ้นสูงเท่าไรยิ่งคล่องตัวนะ

ธรรมะอีตอาด ๆ ตีนันตี่นี้ ตีเด็ก ตีผู้ใหญ่ ตีเด็กจะตีแรงมันก็เจ็บ ก็ต้องตีเบา ๆ ตีผู้ใหญ่ บางทีตีคนแก่มันก็เจ็บ หาดิหนุ่ม ๆ ตื่อ ๆ นั้นละ เข้าใจหรือ นี่ธรรมะมีหลายประเภทสะเปะสะปะตีนันตี่นี้ไปอย่างงั้น ไม่ถนัดมือ เรียกว่าไม่ถนัดมือ การสอนโลกตั้งแต่ นำพี่น้องชาวไทย ๖ ปีมานี้ไม่ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยนะ การเทศน์เรื่องอรรถเรื่องธรรม มอบไว้ ๆ ตามกำลังความสามารถที่จะรับได้มากน้อยเพียงไร ธรรมะจะออกแค่นั้น ๆ สูงกว่านั้นไม่ได้ ไม่ออก ก็มีแต่สะเปะสะปะไปเป็นเวลา ๖ ปี จะมีแกงหม้อเล็กหม้อจิวแทรกเข้าบ้างก็เวลามีพระปฏิบัติมาก ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง ธรรมะประเภทนี้จะออกרבกัน ๆ ให้ได้รับประโยชน์ทั้งฝ่ายประชาชนและฝ่ายพระ ถ้ามีแต่พระล้วน ๆ นี้ฟุ้งเลยเชียว พระนี้หมายถึงพระปฏิบัตินะ

นี่เทศน์ได้มาเท่านี้แล้ว ไปเอามาจากไหนธรรม วันนี้อยากพูดเสียบ้างนะ พูดเหล่านี้ยังไม่หมดอยู่ในนี้ นั้นฟังซินะ มันเป็นอย่างงี้ มันเป็นอย่างงั้น นี่ละธรรมที่ออกจากใจ ปฏิบัติได้รู้ได้เห็น ไม่มีอะไรพิสดารยิ่งกว่าใจกับธรรมประสานกันแล้ว กระจายออกไปไม่มีสิ้นสุด การเรียนตำรับตำราเรียนแคไหน ๆ แม้เล่มเดียวถ้าเราอ่านไม่หมด อ่านไม่จบ ถึงแคไหนเรารู้แค่นั้น ที่เรายังไม่ได้อ่านก็ไม่รู้ นี่ภาคปริยัติการจดจำมา เราก็อ่านมาเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราถึงพูดได้ทั้งภาคปริยัติและภาคปฏิบัติ

ภาคปริยัติเป็นความจดความจำ ไม่ใช่ความจริงเหมือนภาคปฏิบัติ ภาคปฏิบัติเอาภาคปริยัติออกมาทางเป็นแปลนออกมา เป็นบ้านก็เป็นแปลนออกมา จะเอาหลังไหนขนาดไหน เอาแปลนออกมาทาง ๆ แล้วปลูกสร้างตามแปลนนั้นก็สำเร็จผลโดยสมบูรณ์ ๆ ตามแปลนของโลกเขา นี่แปลนของพระพุทธเจ้า พระไตรปิฎกนั่นแหละคือแปลนแห่งมรรค ผล นิพพาน แปลนนรกอเวจี แปลนเปรต แปลนผี อยู่ในนั้นหมดเลย ถึงนิพพานสุดยอดอยู่ในแปลนพระไตรปิฎก

ถ้าเราเรียนตั้งแต่แปลนนั้นเฉย ๆ ก็พูดได้เท่านั้นแหละ กิเลสตัวเดียวก็ไม่ถลอกปอกเปิกในหัวใจ มีแต่ความจำ เมื่อถึงความจำออกมาเป็นความจริงในภาคปฏิบัติ ออกปฏิบัติเท่าไรมันก็ค่อยเป็นค่อยไป ค่อยเป็นค่อยไปเรื่อย ๆ ต่อไปก็ชอบกล ๆ เข้าเรื่อยแหละ จิตก็ดูตื้นทางด้านธรรมปฏิบัติ ปฏิบัติไปไม่เคยรู้เคยเห็นในคัมภีร์เป็นขึ้นมาในนี้ รู้ในนี้ แม่นยำในนี้ด้วยนะ ไม่ใช่จำมาแล้วสงสัย ๆ อย่างเราเรียนมา สวรรค์เท่านั้นชั้น พรหมโลกเท่านั้นชั้น นิพพานอย่างนี้ละ หรือเปรตผีย่างนี้ แต่ก่อนเรียนไปก็สงสัยแทรกไปด้วย ๆ ๆ เวลาภาคปฏิบัตินี้ไปรู้ตรงไหน อ้อ ๆ นั้นเห็นไหมละ

นี่ละภาคปฏิบัติมันแจ่มมันชัดจริง ๆ พระพุทธเจ้าสอนโลกด้วยความรู้แจ้งเห็นจริง โลกวิทู จะอัดอั้นที่ตรงไหนศาสดาองค์เอก เราตัวเท่าหนูนี้ก็ขึ้นอยู่กับหัวใจพอจะเป็นสักขีพยานกันได้ แต่เราไม่ได้หมายถึงว่าเทียบรอยนะ เราพูดเอาหลักความจริง ภูมิของเราเท่านั้น น้ำเต็มโถงเล็กนี้กับน้ำเต็มโถงใหญ่มันก็เต็มเหมือนกัน จะประมาณโถงไหนว่าโถงไหนเล็ก โถงไหนใหญ่ โถงไหนมีน้อยมีมาก น้อยก็เต็ม ใหญ่ก็เต็ม มหาสมุทรก็เต็ม น้ำในโถงในตุ่ม ในไหเราก็เต็มประมาณอะไร มันเต็มอยู่ทุกสัดทุกส่วนประมาณกันไม่ได้นะ น้ำในแก้วเราเต็มแก้วก็ประมาณไม่ได้ เอน้ำมหาสมุทรมาแข่งไม่ได้นะ มันเต็มสัดเต็มส่วนของใครของมันพอดีกัน

อันนี้ก็เหมือนกัน นิสสัยวาสนาที่จะปฏิบัติให้รู้มีมากน้อย แม้แต่สาวกก็เหมือนกัน สาวกท่านรู้เรื่องความบริสุทธิ์ บริสุทธิ์เสมอกันหมด ไม่มีข้อตำหนิติเตียน แต่นิสสัยวาสนาบารมีที่สร้างมามากน้อย กว้าง แคบ ลึก ตื้น หนา บาง นี่ต่างกัน นี่กึ่งก้านสาขาเป็นเครื่องประดับความบริสุทธิ์ เข้าใจไหมล่ะ ความบริสุทธิ์นี้เสมอกันหมดเป็นพื้นฐานแล้ว ที่แตกกิ่งแตกก้านออกไปชนิดใด ๆ บ้างนั้นเป็นวาสนาบารมีของท่านที่ปรารถนาเพิ่มจากส่วนที่บริสุทธิ์แล้ว เมื่อบริสุทธิ์แล้วขอให้เป็นอย่างนั้น ๆ นั้นเห็นไหมล่ะ เมื่อเวลาเราบริสุทธิ์ขอให้ได้เป็นอย่างนั้น ๆ

เพราะฉะนั้นเวลาพระพุทธเจ้าท่านทรงตั้งสมณศักดิ์ให้พระ พระอรหันต์ ๘๐ องค์ พระองค์ทรงตั้งเอตทัคคะไม่ได้เหมือนกันนะ องค์นี้เก่งทางนี้ องค์นั้นเก่งทางนั้น หมายถึงว่ากึ่งก้านสาขา ดอก ใบ ต่างกัน แต่ต้นจริง ๆ แล้ว รากจริง ๆ แล้วคือความบริสุทธิ์เหมือนกันหมด กิริยาที่ออกมาแตกต่างกัน เพราะฉะนั้นสาวกทั้งหลาย หรือผู้ที่รู้ธรรมทั้งหลายนี้รู้ความบริสุทธิ์รู้อย่างเดียวกันก็ตาม แต่ความที่จะแตกกิ่งก้านสาขา ดอก ใบ ได้ กว้างแคบ หนาบาง ลึกตื้น หยาบละเอียดขนาดไหน เป็นไปตามนิสสัยวาสนาของผู้ปรารถนา เช่นเอาธรรมมาสอนโลกก็เหมือนกัน เป็นไปตามนิสสัยวาสนา นั้นต่างกันอย่างนั้น

นี่เราก็เต็มภูมิของเรา เราไม่ได้หวังอะไรอีกแล้ว เทศน์ก็เทศน์อยู่ให้ละจะให้ว่าไง เราก็ไม่เคยได้ติเตียนเจ้าของ ไม่มีที่ว่าได้ติเตียนเจ้าของยังบกพร่องตรงไหนในจิตใจของเรา呢 พูดเฉพาะอย่างยิ่งคือความบริสุทธิ์ สิ่งที่เป็นมานี้ก็เป็นมาตามนิสสัยวาสนา เราก็แสดงตามนิสสัยวาสนาของเรา ได้มากน้อยแคไหนก็แค่นั้น จะไปอาจไปเอื้อมอันอื่นก็ไม่ได้ ตามนิสสัยวาสนา ท่านผู้ใดมีนิสัยภูมิใดก็เป็นไปตามนั้น การแนะนำสั่งสอนจึงต่างกัน นี่ละเรื่องธรรมที่เป็นกึ่ง ก้าน สาขา ดอก ใบ ไปตามนิสสัยวาสนาของแต่ละคน ๆ ที่ปรารถนามาไม่เหมือนกันก็เป็นอย่างนี้ ความบริสุทธิ์นั้นเสมอกันเลย ไม่มียิ่งหย่อนกว่ากัน

นี่เราก็อึดแน่นเต็มเม็ดเต็มหน่วย ตั้งแต่บัดนั้นมาละจนกระทั่งปานนี้ เราไม่เคยได้
 เสาะแสวงหาอะไรอีก เพื่อธรรมภายในใจไม่มี แม้แต่เทศน์สอนโลกเราก็ก่อนไม่เคยไปคิด ว่า
 เราจะเอาอะไรไปสอนโลก วันนี้เราจะเอาอะไรสอนโลกเราไม่เคยคิด ขึ้นธรรมาสน์เอาเลย
 พอจบลงแล้วหายเงียบ ไปไหนไม่รู้ เวลาจะเทศน์ก็เหมือนนักมวยเขาขึ้นต่อยกัน ขึ้นก็ชัด
 กันเลยเข้าใจไหม ลงมาแล้วก็ไปเลย อันนี้ก็เหมือนกัน นี่ละภาคปฏิบัติมันติดกันอย่างนี้
 เวลาเรียนเรียนได้มากได้น้อยก็อยู่แค่ความจำๆ เอาความจำมาเป็นสมบัติของตนมันเอา
 ไม่ได้นะ จำแล้วมันก็ลืมไปได้ ส่วนความจริงที่อยู่ในใจไม่มีลืม จำอยู่ในหัวใจตลอดเวลา

เอาควรจะหนักเบาเล็กน้อย สอนคนชั้นใดภูมิใดที่ควรจะได้รับผลประโยชน์ มันจะ
 ออกทันทีๆ ฟังเสียพี่น้องทั้งหลาย นี่ละธรรมพระพุทธรเจ้า มรรค ผล นิพพาน มีหรือไม่มี
 ความจริงมีหรือไม่มี ศาสดาสอนไว้เป็นศาสดาเอก แล้วเป็นยังงัยพวกเรา ผู้ฟังปฏิบัติตาม
 ท่านมันได้เรื่องได้ราวอะไรบ้าง ใครมาก็มาเหยียบแต่ศาสนาเหยียบหัวศาสดา บาป บุญ
 นรก สวรรค์ และพรหมโลก นิพพาน ไม่มี เปรต ผี ไม่มีไปเสียหมด เหยียบไปหมด
 เหยียบด้วยหูหนวกตาบอด ครั้นเหยียบแล้วก็มิแต่ขวากแต่หนามมาทิ่มแทงเจ้าของ ส่วนที่
 จะได้ความดีความดีจากวิธีเหยียบนี้ไม่มี ผู้ที่เกิดทุนธรรมพระพุทธรเจ้าผู้นั้นละเป็นผู้หวัง
 จะได้ตลอดไป ให้พากันจำให้ตึนะ

ศาสนาพระพุทธรเจ้านี้เอกพอแล้ว เราเอาตัวของเรามาเลย มันจวนจะตายแล้วนี้
 ใครจะมาดำเนินดีเตียนอะไรเราไม่เคยสนใจกองมูตรกองคูเหล่านี้เลยนะ อันนั้นเลยนี้ไป
 ขนาดไหนพอที่จะมาสสนใจฟังเขาตำหนิอย่างงั้น เขาชมอย่างงี้ เทอ ๆ เป็นบ้างงั้นไม่เอานะ ดี
 ก็ดีที่ปากเขาใจเขา ชมก็ปากเขาใจเขา เรามันพอแล้วนี้ จะรับอะไรอีก ความชมก็รับไม่ได้
 ความดีก็รับไม่ได้ ถ้าลงพอแล้วเป็นอฐานะ เต็มอยู่งั้นตลอดเวลา ไม่มีคำว่าสรรเสริญ คำ
 นินทาที่จะไปเข้าถึงใจ เพียงแต่ฟังไป ๆ เท่านั้นนะ นี่ละถ้าพอเป็นอย่างงั้น มันหากรู้ใน
 หัวใจตัวเอง ไม่ต้องไปถามพระพุทธรเจ้า เอาละวันนี้พอนะเทศน์ วันนี้ว่าไม่มากก็มากอยู่
 เอ้ามีอะไรว่ามา

(ปัญหาทางอินเทอร์เน็ตครับ คนที่หนึ่ง)

กราบนมัสการหลวงตาที่เคารพอย่างสูงเกล้ากระผมได้ติดตามเหตุการณ์กรณีการ
 แต่งตั้งผู้ทำหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช รู้สึกสลดสังเวชกับการแก้ไขปัญหาของผู้มีอำนาจใน
 รัฐบาล ที่มาแห่งปัญหาสำคัญประการหนึ่งคือการใช้กฎหมาย และมีนักกฎหมายเข้าไป
 เกี่ยวข้องหลายคน ปัญหาที่เกิดขึ้นอาจทำให้เกิดความเข้าใจกันว่า นักกฎหมายทุกคนใช้
 เทคนิคในทางกฎหมายแสวงประโยชน์โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องชอบธรรมเกล้ากระผม

เป็นนักกฎหมายคนหนึ่ง ขอกราบเรียนว่า นักกฎหมายโดยส่วนใหญ่ไม่ได้มีลักษณะเช่นนั้น เพราะท่านเทิดทูนความเป็นธรรม มีความรับผิดชอบต่อสังคมในมโนสำนึก ยิ่งกว่านั้นท่านยังรังเกียจผู้ที่สอนหลักการทางกฎหมายที่เลิกลอย แต่กลับปฏิบัติในสิ่งตรงข้าม จนได้สมญานามว่านักวิชาการขายตัว บุคคลเหล่านี้แม้จะมีความเก่งกาจสักเพียงใด ก็ไม่ได้รับการยอมรับนับถือจากนักวิชาการกฎหมายโดยแท้ จึงขอกราบเรียนย้ำว่านักกฎหมายส่วนใหญ่ยังยึดหลักความถูกต้องชอบธรรม

เกล้ากระผมได้ชมรายการกรองสถานการณ์ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ๑๑ ซึ่งมีสมมุติสงฆ์ ๒ รูป (พระปัญญาอันทะกับพระพยอม) กับผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติร่วมออกรายการ รู้สึกแปลกพิกลบอกไม่ถูก หลังจากนั้นเกล้ากระผมได้มีโอกาสสนทนากับเพื่อน จึงอดไม่ได้ที่จะเขียนข้อสังเกตเนื่องจากการกล่าวไม่ตรงความจริง ทั้งมีผลกระทบต่อสมเด็จพระสังฆราชและคณะสงฆ์ ดังนี้

ก.เกี่ยวกับจำนวนพระสงฆ์ที่เข้าร่วมสังฆกรรมที่วัดโศการามในวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติกล่าวว่า “ไม่ถึงพัน มีความพยายามจะสร้างภาพให้เป็นหมื่น” แต่ความจริงปรากฏพยานหลักฐานเป็นลายมือชื่อของพระสงฆ์ผู้เข้าร่วมประชุมแนบท้ายมติที่ประชุมว่ามีจำนวน ๑๐,๓๕๙ รูป นอกจากนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับพระอาการของสมเด็จพระสังฆราช หากฟังอย่างพินิจพิเคราะห์แล้ว จะเห็นได้โดยง่ายว่าเป็นการกล่าวขัดแย้งกันเอง พระอาการของสมเด็จพระสังฆราชยังไม่ถึงกับไม่อาจทรงปฏิบัติหน้าที่ได้ เพราะยังทรงรับรู้ และสามารถแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนพระองค์ได้ หากมีพระประสงค์

ข.ข้อความที่ผู้ร่วมรายการบางท่านได้กล่าวถึงกรณีที่ สมเด็จพระสังฆราชโทรศัพท์ไปถึงบุคคลคนหนึ่งเพื่อฝากข้าราชการให้ได้รับตำแหน่งที่สูงขึ้นนั้น ก็เป็นการมิบังควร เพราะมีผลกระทบในทางที่เสียหายต่อสมเด็จพระสังฆราช ซึ่งเป็นที่เคารพของพุทธศาสนิกชนทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็ความจริงหรือไม่ ก็เข้าข่ายความผิดฐานหมิ่นประมาท ดูหมิ่นสมเด็จพระสังฆราช มีโทษทางอาญาถึงขั้นจำคุก ๑ ปี เป็นคดีความผิดอาญาแผ่นดิน นอกจากนี้ยังมีการกล่าวใส่ความคณะสงฆ์ อันทำให้เกิดความเสื่อมเสียหรือความแตกแยก เข้าข่ายความผิดทางอาญา มีโทษจำคุกถึง ๑ ปี เช่นกัน

ค.เกล้ากระผมมีความเชื่อมั่นว่า พระธรรมวินัยมีความละเอียดอ่อนกว่ากฎหมายมาก และถ้าหากเป็นวินัยภายในแล้ว เป็นสิ่งที่ประเสริฐ มีอานนำไปเปรียบกับกฎหมาย การที่สงฆ์ปฏิบัติตนตามพระธรรมวินัย ย่อมไม่มีทางที่จะกระทำผิดต่อกฎหมาย แต่ปัญหา

คือไม่มีผู้อธิบายพระธรรมวินัยอย่างมีเหตุผลให้เข้าใจ ในรายการกรองสถานการณ์ ผู้ดำเนินรายการพยายามถามว่า การแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชชอบด้วยพระธรรมวินัยหรือไม่ ผู้ร่วมรายการไม่อธิบาย แต่บ่ายเบี่ยงไปพูดเรื่องมหาปเทศ ๔ อะไรก็ไม่รู้ จึงขอความเมตตาหลงตา ช่วยชี้หลักพระธรรมวินัยในเรื่องนี้อีกสักครั้งหนึ่ง และขอความเมตตาทราบพระธรรมวินัยเกี่ยวกับการชุมนุมของพระสงฆ์ด้วย

กราบนมัสการมาด้วยความเคารพอย่างสูง

นักกฎหมายคนหนึ่ง

หลงตา พุดรวมๆ เลยนะ ที่พระมาตั้ง ๑๐,๓๕๙ องค์ ท่านมาตามหลักธรรมวินัย ท่านไม่ได้มาด้วยปาๆเถื่อนๆ เหมือนที่อยู่ๆ ฆราวาสญาติโยมมาจากโลกไหนก็ไม่ทราบ มาตั้งคณะกรรมการจะมากินโต๊ะสมเด็จพระสังฆราช โดยที่หัวหน้าที่ทำงานอย่างนั้นอย่างนี้ ไม่มีในธรรมวินัยที่จะมาเป็นใหญ่เป็นโตในการมาแต่งตั้งตนเอง มาครอบหัวพระไปเสียหมด ทั้งๆ ที่พระเป็นผู้ทรงธรรมทรงวินัยด้วยกันสมบูรณ์แบบ วัดไหนองค์ไหนเจ็บไข้ได้ป่วย พระท่านจะปฏิบัติตามหลักธรรมวินัยอย่างสมบูรณ์แบบด้วยกัน ท่านไม่เคยไปเกี่ยวข้องกับใคร ท่านปฏิบัติอย่างนี้ตลอดมา อยู่ๆ ก็มาเห็นตั้งคณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช พระเหล่านั้นตายไปหมดแล้วหรือ พวกนี้จึงได้มาปฏิบัติหน้าที่ เราอยากถามว่าอย่างนั้นนะ

พระสงฆ์ท่านก็ปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัย ดังที่ท่านมาหมิ่นกว่าองค์ตะกั๊วนี้ ท่านมาตามหลักธรรมหลักวินัย ท่านไม่ได้มาแบบปาๆเถื่อนๆ อย่างที่เป็นอยู่เวลานี้ ให้เกิดความยุ่งเหยิงวุ่นวายแก่พระสงฆ์ตั้งหมิ่นกว่ารูป ก็เพราะอันนี้เป็นต้นเหตุ ขัดแย้งต่อพระธรรมวินัยท่านจึงได้มา ชี้แจงเหตุผลกลไกให้ทราบแล้วก็ส่งออกไป ส่งจากการประชุมออกไปนี้ไปทางสำนักนายกฯ แล้ว ก็มีเท่านั้นหลักธรรมวินัย เอาพระหมิ่นกว่าองค์นั้นเลย นั้นท่านมาตามหลักธรรมวินัย ถ้าผิดตรงไหนเข้าไปถามท่านดูซินะ

โยม มี ผ.อ.สำนักงานพระพุทธศาสนาแย้งว่ามีไม่ถึงพัน

หลงตา มีไม่ถึงพัน มันก็โกหก พวกนี้พวกนักโกหก ไม่เคยเอาความจริงมาพูดสักทีพวกนี้ มีตั้งแต่เรื่องโกหกเอามาตมตุนชาวบ้าน จะทำลายชาติกับศาสนาให้จมไปก็คนพวกนี้เองจะเป็นพวกไหน ฟังให้ดีทุกคน ก่อเรื่องนั้นขึ้นมา ก่อเรื่องนี้ขึ้นมา เรื่องนั้นผ่านไปแล้ว ผ่านคือว่าชำระ อันนี้มันไม่ใช่ธรรมไม่ใช่วินัยท่านรับไม่ได้ ตีออกไปไม่รู้กี่ครั้งก็หนคราวนี้ก็ขึ้นมาอีกแล้ว มีกี่ครั้งก็หน ควรจะทบทวนไปหาความผิดของพวกนี้บ้าง ทำไม่จึงหาก่อตั้งแต่เรื่องแต่ราว ความรู้อย่างอื่นไม่มีเธอ ที่จะให้ทางศาสนาและโลกมีความสงบ

ร่วมเย็น จึงหาตั้งแต่เรื่องฟันเรื่องไฟมาก่อน เผากันอยู่ตลอด ให้มาชำระนั้นชำระนี้อยู่ตลอดเวลา

พระท่านมาประชุม ๑๐,๓๕๙ รูปมันบอกว่าไม่ถึงฟัน มันตาบอดหรือ ไปดูซินะ เราอยากถามว่าอย่างนี้นะ คนทั้งโลกเขารู้กันทั้งนั้น มีบัญชาพระ มันว่ามาไม่ถึงฟัน มันหาเรื่องมาจากไหน นี่ละพวกโกหก ฟังซิ พูดสอดพูดแทรก จากนี้ก็มีแทรกเข้ามาอีก เวลามาประชุมนี้ก็บอกว่าจ้างมา พระเหล่านี้จ้างมา ต้องค์ละหนึ่งพันบาท เราได้ยินมาอย่างนี้ก็พูดตามได้ยินได้ฟัง เราไม่ได้เห็นตัวจริง ได้ยินเราก็บอกว่าได้ยิน ว่าจ้างองค์ละพันบาท สตางค์หนึ่งพระเหล่านี้ไม่เคยมีจะมารับค่าจ้างเพราะการประชุมนี้ ไม่มี นี่มันก็หาเรื่องมาว่าจ้างมาประชุม เห็นไหมล่ะ มันแทรกเข้ามาอย่างนี้นะ พวกเปรตพวกผีว้างนั้นเลย นี่ละภาษาธรรมเอา ใครจะเอาเราไปไหนก็ไป ให้ถอยใครไม่ถอยคน ๆ นี้นะ พระองค์นี้นะ อิตาบัวนี้ไม่ถอยใคร ถ้าผิดจากหลักธรรมหลักวินัยใส่กันเปรี้ยว ๆ เลย คอขาด ๆ ไปเลย ขอให้ได้บูชา แม้ตั้งแต่มีแต่ก่อนตัวอย่างเดียว หัวขาดก็จะขอบูชาพระพุทธเจ้า ไม่บูชากับพวกเปรตพวกผีที่ก่อตั้งแต่ก่อกรรมก่อเวรใส่ชาติใส่บ้านใส่เมือง หาเรื่องก่อนนั้นก่อนนี้ เราไม่กราบพวกนี้ เราไม่สรรเสริญ เพราะมันมาทำลายโดยถ่ายเดียว

ปลิ้นปล้อนหลอกหลวงไม่มีใครเกินพวกนี้ เก่งมากที่สุดเลย เขาทำดิบทำดีทั่วประเทศเขตแดน คิดดูซิคนทั้งโลกเมืองไทยเรา นี้ อุตสำหรับพยายามเสาะแสวงหาสมบัติเงินทองมาด้วยความรักชาติ มีจำนวนมากน้อยขนาดไหน ท่านทั้งหลายก็ทราบแล้ว พวกนี้มันมีสักสตางค์ใหม่ ไม่เคยเห็นพวกนี้เอาเงินมายื่นให้หนึ่งบาท ช่วยชาติไทยของเรา อันนี้หนึ่งดอลลาร์ ช่วยชาติไทยของเรา ทองคำหนึ่งกิโลมาช่วยชาติไทยของเรา แล้วจึงมีสิทธิที่จะมาดูมาดำเพื่อความแนะนำสั่งสอนหาความดีเพิ่มเติมกันไปอย่างนี้ไม่มี มีแต่มาทำลาย ๆ ทั้งนั้น ดีแล้วหรือพวกนี้ ท่านทั้งหลายฟังให้ดีนะ พวกนี้พวกก่อกรรม พวกทำลาย ทั้งชาติทั้งศาสนา ก่ออยู่ตลอดเวลา มีกี่ครั้งแล้วที่มาก่ออยู่เวลานี้นะ หาตั้งแต่เรื่องทำลาย ๆ ทั้งนั้นนะ เรื่องดิบเรื่องดีที่จะควรส่งเสริมว่า อ้อ เข้าท่านะ อย่างนี้ไม่มี ฟังให้ดีคนทั้งประเทศ

เป็นยังไงพวกนี้หรือที่จะปกครองบ้านเมืองต่อไป เอาพวกนี้หรือมาปกครอง หรือจะเอาพวกไหน พิจารณาให้ดีนะ มีตั้งแต่เรื่องก่อกรรมตลอดเวลา ไปที่ไหนมีแต่เรื่องนี้ ปลิ้นปล้อนหลอกหลวง พระมาประชุมนี้ก็ว่าจ้างมาองค์ละพัน ๆ ฟังซินะ ใครจ้าง มันไปเห็นมาจากไหนเอามาอ้างซินะ เอาสักชีพยานมา ถ้าจะเอาจริงจริง ๆ แล้วเอาสักชีพยานมา หลวงตาบัวจะเป็นคนรับทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นคนโต้ตอบแต่คนเดียวเท่านั้น เพราะพระเหล่านี้ไม่เคยมี แม้สตางค์หนึ่งท่านก็ไม่เคยมาสนใจ ท่านมาโดยหลักธรรมหลักวินัย เห็นว่าความ

สกปรกโสมมพื้นไฟกำลังเผาชาติเผาศาสนาเข้าไป ท่านก็มาชำระสะสาง เอาความจริง ออกมาชำระสะสาง จึงเรียกว่าท่านมาตามธรรมตามวินัย ท่านไม่ได้มาด้วยการรับจ้างรางวัล ที่ไหนไม่มี นี่มันก็หลอกใช้ไหมล่ะ

มันแทรกโน้นแทรกนี้พวกเปรตนี้ มันอยู่ดี ๆ ธรรมดาไม่ได้นะ ก่อเรื่องนั้นขึ้นมา แล้วก่อกองนี้ขึ้นมาไม่มีเวลาหยุดถอย จากนี้มันจะเอาอะไรอีกก็ไม่รู้ นะ คอยฟังก็แล้วกันพวกนี้ จะหาเรื่องส่งเสริมไม่เห็นมีที่ไหน มีแต่การทำลาย ๆ ทั้งนั้น เอาชุดีแค่นี้ก่อน

โยม คนที่ ๒ คำถามดังนี้ครับ ผมฝึกมาถึงขั้นถ้าเข้าไปในอารมณ์แล้วทำให้เกิดทุกข์ ถ้าไม่เข้าไปในอารมณ์ความทุกข์ก็ไม่เกิด ผมต้องใช้สติควบคุมไว้ ผมขอเรียนถามว่า ผมจะเข้าไปในอารมณ์แล้วพิจารณาอารมณ์เหล่านั้น ให้คลายออกจากใจหรือรับรู้อารมณ์เหล่านั้น เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป ผมเห็นตลอดไม่ได้นึกคิดเอาเอง หรือผมต้องพิจารณารูปกายให้คลายออกจากใจก่อน หรืออย่างอื่น ๆ ผมเป็นอยู่อย่างนี้ประมาณ ๓ เดือนแล้วครับ

หลวงตา อารมณ์ เขาก็แยกแล้วอารมณ์เพื่อระงับก็พิจารณาอารมณ์นั้น ๑ แล้วทำจิตให้สงบไม่ให้งัดอารมณ์ขึ้นมา ๑ ก็ถูกต้องแล้วนี่นะ ก็จะทำให้ตอบอะไรอีก

โยม เขาอยากได้รับคำตอบว่า เขาจะเข้าไปในอารมณ์แล้วพิจารณาอารมณ์เหล่านั้น ให้คลายออกจากใจ หรือรับรู้อารมณ์เหล่านั้นเกิดขึ้นตั้งอยู่ดับไป

หลวงตา อ้อ ถ้ามีปัญญาพิจารณาอารมณ์ให้มันดับไปนี่ดีกว่าอันที่สองนี่นะ

โยม อันแรกเขาเข้าไปในอารมณ์แล้วพิจารณาอารมณ์เหล่านั้นให้คลายออกจากใจ

หลวงตา นี่แหละเรียกว่านี่เป็นอันดับหนึ่งเป็นปัญญา ถ้าใช้ปัญญาจริง ๆ ดับได้ไม่สงสัย เอ้า ว่าต่อไป

โยม ส่วนท่อน ๒ บอกว่า รับรู้อารมณ์เหล่านั้น เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป

หลวงตา อันนี้ไม่แน่นอน ส่วนมากรับรู้ชั่วขณะ แล้วก็ให้อารมณ์เหี่ยบหัวไปเสียมากต่อมาก เข้าใจหรือ เอ้าว่าไป มันก็เป็นอย่างนั้นนี่ เอ้า ว่าไป

โยม คนที่ ๓ ครับ การฆ่ากิเลสโดยการใช้สติและปัญญา ต้องอาศัยสมาธิเป็นบาทฐาน กระผมไม่เข้าใจว่า เป็นเพียงการตามรู้อาการเคลื่อนไหวของจิต หรือการพิจารณาเห็นทุกข์เห็นโทษเห็นภัย จากนั้นการถอดถอนกิเลสของจิตจะเกิดเองเป็นอัตโนมัติ จากการปฏิบัติผมเข้าใจว่าอย่างนั้น หลังจากฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา เกือบทุก ๆ กัณฑ์ในอินเตอร์เน็ต กระผมเข้าใจว่า ถ้าเราตามดูจิตอยู่ตลอดเวลา เมื่อถึงที่สุด จิตสว่างจ้าและหลุดพ้นออกไปเอง ขอความกรุณาหลวงตา ช่วยเปิดความหมายของการฆ่ากิเลสโดย

พิสดาร เพื่อประโยชน์ต่อผู้ตั้งใจปฏิบัติ และหวังเอาผลดวงตาเป็นที่พึ่งในชาตินี้ด้วยเถิด กราบนมัสการด้วยความเคารพอย่างสูง

หลวงตา เรื่องความสงบเขาวางใจใหม่ ดูว่าพูดถึงเรื่องสมาธิเรื่องความสงบ (โยม การฆ่ากิเลสครับ การฆ่ากิเลสโดยใช้สติและปัญญาต้องอาศัยสมาธิเป็นบาทฐาน) เออ ใช้ ถูก ใช้สมาธิเป็นบาทฐานถูกต้องแล้ว ออกจากสมาธิแล้วก็พิจารณาด้านปัญญาได้ เพราะสมาธิเป็นเครื่องบ่มจิตไม่ให้หิวโหยในอารมณ์ทั้งหลาย เวลาใช้จิตพิจารณาทางด้านใด จิตก็ทำตามนั้นแล้วก็ปัญญาขึ้นมาๆ ถูกต้องแล้วสมาธิเป็นบาทฐาน เอ้า ว่าไปที่นี้

โยม ที่นี้เขาก็บอกว่า กระทบไม่เข้าใจว่า เป็นเพียงการตามรู้อาการเคลื่อนไหวของจิต หรือการพิจารณาเห็นทุกข์เห็นโทษเห็นภัย จากนั้นการถอดถอนกิเลสของจิตจะเกิดเอง เป็นอัตโนมัติ จากการปฏิบัติ กระทบเข้าใจอย่างนั้น

หลวงตา เออละ เข้าใจ เข้าใจเฉยๆ บอกว่าเข้าใจเฉยๆ ยังไม่ถูกต้อง เอาเท่านั้นแหละนะ

โยม เขาบอกหลังจากเขาฟังธรรมเทศนาของหลวงตาเกือบทุกกัณฑ์ในอินเตอร์เน็ตแล้ว เขาเข้าใจว่า ถ้าเราตามดูจิตอยู่ตลอดเวลา เมื่อถึงที่สุดจิตจะสว่างจ้าและหลุดพ้นออกไปเอง

หลวงตา อันนี้เป็นขั้นของจิตขั้นที่จะควรรู้อย่างนี้ แต่จิตขั้นอื่นที่ต่ำกว่านี้ไป รู้อย่างนี้ไม่ได้ พูดมันพูดเป็นตอนๆ ของธรรมะขั้นของจิตขั้น ขั้นของจิตที่ละเอียดอย่างนี้เป็นไปได้ อย่างนี้ ถ้าไม่ละเอียดขั้นนี้เราจะให้เป็นอย่างนี้มันก็ไม่เป็น เหมือนผลไม้ที่อยู่กับต้นมัน มันยังไม่แก่จะบังคับให้มันสุก สุกไม่ได้ ถ้ามันแก่แล้วจะเอามามบ่มก็ได้ ไม่บ่มมันก็สุกเองลงเอง เข้าใจหรือ ธรรมะขั้นนี้ก็เหมือนกัน ว่าไป

โยม ตอนทำโยมนะครับ เขาขอความกรุณาหลวงตา ช่วยเปิดความหมายของการฆ่ากิเลสโดยพิสดาร เพื่อประโยชน์ต่อผู้ตั้งใจปฏิบัติ และหวังเอาผลดวงตาเป็นที่พึ่งในชาตินี้

หลวงตา อ้อ เรื่องพิสดารก็อยู่กับพระพุทธเจ้า เรื่องย่ออยู่กับพระพุทธเจ้า ให้ไปทูลถามพระพุทธเจ้าอย่ามาถามหลวงตาบัว เอ้า ใครที่ควรที่พระพุทธเจ้าจะส่งให้ถึงนิพพานเลยเดี๋ยวนั้น ก็ เทวเม ภิกขเว เห็นไหมละ สอนเบญจวัคคีย์ ท่านสอนศีลสอนสมาธิที่ไหน ฟาด เทวเม ภิกขเว เพราะจิตของท่านสงบแล้วท่านเหล่านี้ ศีลของท่านบริสุทธิ์เต็มที่แล้ว ก็จะสอนตั้งแต่ทางเปิดปัญญาให้ฆ่ากิเลสเท่านั้น ก็ เทวเม ภิกขเว ขึ้นมาเลย มรรค ๘ นั้นแหละเท่านั้นแหละ ธรรมมันมีหลายขั้นไม่มีขั้นเดียว จะเปิดกิเลสให้กว้าง

ถ้าจิตของเรามันแคบๆ แต่มันเต็มไปด้วยความซึ้งเกียรติร้านสุกเอาเผากินอย่างนี้ จ้างมันก็ไม่สำเร็จ เอละพอ ว่าไป

โยม จบทางอินเทอร์เน็ตแล้วครับ ที่นี้หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ เขาจั่วหัวว่า ต้มยำหลวงตาพระมหาบัว

หลวงตา เราจะตอบเดี๋ยวนี้เลย เขาเขียนว่าต้มยำหลวงตามหาบัว ให้ยกโคตรมาต้มยำเลย มากินทั้งโคตรด้วย สนุกดีนะ เราไม่มีอะไรพูดกับโลก

โยม จะให้พวกลูกศิษย์ได้รับรู้ไหมครับ ถ้าให้รับรู้ก็จะได้อ่านสาระให้เขาฟัง ย่อเอาสาระที่สำคัญ เขาบอกว่า ข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช

หลวงตา แน่ะ มาตรงนั้นอีก โอ๊ย เราซึ้งเกียรติไม่ยากฟัง เอละวันนี้พักไว้ก่อนนะ มีแต่ซึ้งหมูซึ้งหมาอันแก่นั่นแหละ ทำหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช เหมือนพระในวัดท่านตายหมด ท่านครองธรรมครองวินัยก็พูดแล้วตะกี้เนี่ย มันเก่งมาจากไหนมาทำหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราช ยิ่งกว่าพระในวัดที่เต็มไปด้วยความเมตตา แล้วทรงศีลด้วยกันด้วยนี้ เอละพอซึ้งเกียรติตอบ วันนี้เอาแค่นั้นก่อนนะ

โยม เขาเห็นด้วยกับหลวงตา เขาว่าพวกโน้นนะครับ

หลวงตา เห็นด้วยไม่เห็นด้วยก็ตาม มันหมดเวลาแล้วจะให้ว่ายังไง อะไรอีก เราก็อธิบายไปแล้ว ไม่เห็นแก่เอาอย่างเดียวใช้ไหม อันควรทิ้งก็ต้องทิ้ง นี่มันหมดเวลาแล้วทิ้งทุกอย่างไว้ก่อนนะ เข้าใจไหม เอละพอ จะให้พร

เป็นยังไงผู้ว่าฯ ฟังเทศน์วันนี้ (ดีครับ) เราต้องพูดตามหลักความจริง ที่พูดเหล่านี้เราเอาธรรมมาพูด เราไม่ได้พูดเพื่อการกระทบกระทั่งแตกตันใครแบบโลกๆ เขา ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก เราเอาธรรมมาพูดทั้งนั้นนี่ ธรรมเป็นเครื่องสอนโลก ทำไมเราจะสอนโลกไม่ได้เอาธรรมมาแท้ๆ นั้น

วันไหนพูดแต่เรื่องซึ้งหมูซึ้งหมาเปื่อนะเรา ให้พร อัจฉิต์ ปตฺถิตฺ๑

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th